

Hem>Rättsliga åtgärder>Var och hur?>Vilket lands lag gäller?

Vilket lands lag gäller?

Slovenien

1 Rättskällor

1.1 Autonoma nationella regler

Den grundläggande lag som innehåller de allmänna internationella privaträttsliga bestämmelserna är lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*, ZMZPP, se Sloveniens officiella kungörelseorgan (Uradni list RS) nr 56/99). Särskilda lagkonflikter regleras genom lagar på flera olika områden (t.ex. lagen om finansiella transaktioner, insolvensförfaranden och obligatorisk avveckling (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*, ZFPPIPP)).

1.2 Multilaterala konventioner

De konventioner som Slovenien ratificerar och offentliggör är direkt tillämpliga och har företräde framför nationell lagstiftning. Lagvalsreglerna regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I), som omfattar de medlemsstater som är förpliktade att respektera ändringarna av Romkonventionen av den 19 juni 1980 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II). Lagvalsreglerna omfattas även av multilaterala konventioner som antagits genom [Haagkonventionen](#) om internationell privaträtt, som Slovenien undertecknat.

1.3 Viktiga bilaterala konventioner

Lagvalsreglerna omfattas också av bilaterala konventioner om rättsligt bistånd som ingåtts med Österrike, Bulgarien, Tjeckien, Frankrike, Ungern, Mongoliet, Polen, Rumänien och Ryssland. En lista över konventionerna finns på [ministeriets webbplats](#).

2 Tillämpning av lagvalsreglerna

2.1 Tillämpning av lagvalsreglerna ex officio

En domare måste följa lagen om lagkonflikter, men parterna kan komma överens om en lag som de vill att deras rättsförhållande ska omfattas av. I ett sådant fall ska den lag som parterna väljer gälla. Den lag som normalt ska tillämpas enligt lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden tillämpas inte i fall där det med tanke på samtliga omständigheter är tydligt att det inte finns någon betydande koppling till den lag som ska tillämpas för rättsförhållandet i fråga, utan där det finns en betydligt starkare koppling till någon annan lag.

2.2 Renvoi (återförvisning och vidareförvisning)

Huvudinställningen till återförvisning anges i artikel 6 i lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden, som föreskriver att slovensk lag ska gälla om utländsk lag tyder på detta, oavsett vad slovensk lag föreskriver. Denna bestämmelse gäller inte när parterna väljer tillämplig lag.

2.3 Ändring i anknytning

En specifik lagvalsregel som omfattar ändring i anknytning definierar vanligtvis även under hur lång tid regeln ska gälla. Vissa anknytningar är förenade med tidsfrister som är avgörande vid valet av tillämplig lag i lagvalsregeln (t.ex. en testators nationalitet vid upprättandet av ett testamente). I andra fall kan en ändring i anknytning däremot innebära att ett annat rättssystem ska gälla. Vid varaktiga förhållanden måste dock principen om redan erkända rättigheter tillämpas.

2.4 Undantag (ordre public och internationellt tvingande regler)

Den lag som fastställs genom lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden ska inte tillämpas om detta skulle vara oförenligt med grunderna för den slovenska rättsordningen. Begreppet rättsordning är en rättslig standard som genomsyrar rättspraxis. I de flesta fall baseras rättsordningen på landets konstitutionella bestämmelser, de grundläggande principerna i nationella lagar och moraliska principer.

2.5 Utredning om innehållet i utländsk rätt

En domstol eller en annan behörig myndighet fastställer på eget initiativ innehållet i den utländska rätt som ska tillämpas med hjälp av information som den fått om den utländska lagen från justitieministeriet eller undersöker innehållet på annat lämpligt sätt. Parterna får inge en offentlig handling eller ett annat dokument från en behörig utländsk myndighet eller institution om den utländska lagens innehåll. Om innehållet inte kan fastställas i ett visst fall, ska slovensk lag gälla.

3 Lagvalsregler

3.1 Avtalsförpliktelser och rättsakter

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) är tillämplig för Slovenien och har företräde framför nationella lagar på det materialrättsliga området. Frågor som inte omfattas av denna förordning regleras i relevanta fall genom bilaterala konventioner. I avsaknad av bilaterala konventioner, ska nationella lagar som reglerar lagkonflikter i avtalsförhållanden (lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden) tillämpas.

Allmän lagvalsregel:

Lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden föreskriver att den lag som de avtalslutande parterna väljer ska tillämpas för avtalet, om inte annat föreskrivs i en lag eller internationell konvention. Parterna kan uttryckligen ange vilken lag de vill ska gälla, och det faktum att en viss lag har valts kan också tydligt framgå av avtalsmässiga bestämmelser och andra omständigheter. Avtalets giltighet undersöks sedan enligt den valda lagen. Om parterna inte har valt någon lag som ska gälla, ska den lag som avtalet har störst anknytning till tillämpas. Om omständigheterna inte visar att någon annan lag ska tillämpas, gäller lagen i det land där den part som är skyldig att utföra de viktigaste delarna av avtalet har sin permanenta vistelse eller huvudsakliga verksamhet.

Anställningsavtal regleras genom lagen i det land där en arbetstagare vanligen utför sitt arbete. Om parterna kommer överens om att tillämpa en annan lag i ett anställningsavtal, får de inte bortse från obligatoriska bestämmelser om skydd för arbetstagares rättigheter som föreskrivs i den nationella lag som skulle ha tillämpats om parterna inte hade valt en annan lag.

Ett konsumentavtal är ett avtal som avser överföring av varor, rättigheter och/eller tjänster till en konsument. En konsument är en person som köper varor, rättigheter eller tjänster, främst för eget bruk eller för hushållsbruk. Ett konsumentavtal inbegriper inte transportavtal eller avtal för tillhandahållande av tjänster till en konsument när ett avtal genomförs utanför det land som konsumenten har sin permanenta hemvist. Oaktat bestämmelserna i lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden, omfattas ett konsumentavtal av lagen i konsumentens boendeland om avtalet ingåtts till följd av ett

erbjudande eller reklam i detta land, om konsumenten vidtagit nödvändiga åtgärder för att ingå avtalet i detta land, om konsumenten är en avtalslutande part eller ombudet tar emot konsumentens beställning i detta land, om försäljningsavtalet ingicks i ett annat land, om konsumenten gjorde beställningen i ett annat land, eller om resan anordnades av säljaren med avsikt att främja ingåendet av sådana avtal.

I ovannämnda fall får de avtalslutande parterna inte enas om en lag som åsidosätter de obligatoriska bestämmelser om konsumentskydds rättigheter som gäller i det land där konsumenten har sin hemvist.

Avtal som rör fast egendom omfattas alltid av lagen i det land där den fasta egendomen finns.

Om de avtalslutande parterna inte avtalat annat, gäller den allmänna lagvalsregeln förhållandet mellan dessa även när det gäller att besluta från vilken tidpunkt köparen av en lös egendom har rätt till produkterna och frukterna av denna och från vilken tidpunkt köparen bär riskerna för föremålet i fråga.

Om de avtalslutande parterna inte avtalat annat, ska leveransmetod och nödvändiga åtgärder vid nekad leverans omfattas av lagen i det land i vilket föremålet skulle ha levererats.

När det gäller verkningarna av en överlåtelse av en fordran eller övertagande av skuld, ska den rättsliga ställningen för gäldenärer eller borgenärer som inte är direkt involverade i överlåtelsen eller övertagandet omfattas av samma lag som själva överlåtelsen eller övertagandet.

Tillämplig lag för den viktigaste rättshandlingen omfattar även andra rättshandlingar, om inte annat avtalats.

Lagen i det land där gäldenären har sin hemvist eller sitt permanenta huvudkontor tillämpas för ensidiga rättshandlingar.

3.2 Utomobligatoriska förpliktelser

Enligt lagvalsreglerna ska nationell lag gälla för utomobligatoriska förpliktelser som inte regleras i en internationell konvention eller i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II).

Lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden föreskriver att lagen i det land där en handling äger rum ska tillämpas för utomobligatoriska förpliktelser. Lagen i det land där verkningarna uppstår ska tillämpas när denna lag är mer fördelaktig för offret, förutsatt att offret borde eller skulle ha kunnat förutse platsen för verkningarna. Om en sådan lag inte har nära anknytning till rättsförhållandet utan bara anknytning till en annan lag, ska den senare lagen tillämpas.

Om en händelse som ger upphov till ersättningsansvar sker på ett fartyg på öppet hav eller på ett flygplan, ska den tillämpliga lagen presumeras vara lagen i fartygets eller flygplanets registreringsland.

3.3 Personalstatut

Om en slovensk medborgare också är medborgare i ett annat land, betraktas denna endast som slovensk medborgare enligt lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden. Om en person som inte är slovensk medborgare är medborgare i ett eller flera länder, ska lagen i det land där personen har sin hemvist gälla enligt lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden. Om en person inte har sin hemvist i något av de länder som han eller hon är medborgare i, ska lagen i det land som personen har störst anknytning till gälla enligt lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden.

Om en person inte har något medborgarskap eller om hans eller hennes nationalitet inte kan fastställas, ska lagen i det land där han eller hon har sin hemvist tillämpas. Om en person inte har någon hemvist eller om någon sådan inte kan fastställas, ska lagen i det land där han eller hon har sin tillfälliga hemvist tillämpas. Om inte ens tillfällig hemvist kan fastställas, ska slovensk lag gälla.

Lagen i en persons medborgarskapsland ska tillämpas vid byte av personnamn.

Lagen i en persons medborgarskapsland ska tillämpas för en fysisk persons rättskapacitet att ingå avtal. En fysisk person som enligt lagen i hans eller hennes medborgarskapsland inte har rättskapacitet att ingå avtal ska presumeras ha sådan kapacitet om den har sådan enligt lagen i det land där skyldigheten uppstod. Förlust eller begränsningar av en fysisk persons rättskapacitet omfattas av lagen i personens medborgarskapsland.

3.4 Fastställande av förhållandet mellan föräldrar och barn, inklusive adoption

3.4.1 Fastställande av förhållandet mellan föräldrar och barn

Hur förmyndare utses och hur förordnandet upphävs samt förhållandet mellan förmyndaren och den omyndige (myndlingen) regleras genom lagen i myndlingens medborgarsland. Tillfälliga hälso- och sjukvårdsåtgärder som vidtas till förmån för en utländsk eller statslös person i Slovenien regleras i slovensk rätt och gäller fram till det att ett behörigt land beslutar om åtgärden eller upphäver denna, enligt vad som är lämpligt. Denna regel omfattar även egendomsskydd för en utländsk eller statslös person som befinner sig i Slovenien.

Förhållanden mellan föräldrar och barn regleras genom lagen i parternas medborgarsland. Om föräldrarna och barnen är medborgare i olika länder, ska lagen i det land där de alla har sin hemvist gälla. Om föräldrarna och barnen är medborgare i olika länder och inte har sin hemvist i samma land, ska lagen i barnets medborgarskapsland gälla.

Förfarandet för att erkänna, fastställa och bestrida fader- eller moderskap regleras i lagen i barnets medborgarskapsland.

Skyldigheten att ge underhåll till blodsförvanter, med undantag för barns föräldrar, och skyldigheten att ge underhåll till släktingar genom giftermål (dvs. inte släktingar genom blodsband) regleras i lagen i den underhållsbevärande personens medborgarskapsland.

Processen för legitimering av barn regleras i lagen i föräldrarnas medborgarskapsland eller i lagen i den ena förälderns land enligt vilken adoption är tillåtet om föräldrarna inte är medborgare i samma land. Samtycke till legitimering innebär att en annan person eller ett nationellt organ omfattas av lagen i barnets medborgarskapsland.

3.4.2 Adoption

Villkoren för adoption och upphörande av sådan fastställs i lagen i adoptantens och adoptivbarnets medborgarskapsland. Om adoptanten och adoptivbarnet är medborgare i olika länder, ska villkoren för adoption och upphörande av sådan fastställas gemensamt av medborgarskapsländerna. Om äkta makar adopterar tillsammans, regleras villkoren för adoption och för upphörandet av sådan genom lagen i adoptivbarnets medborgarskapsland och även lagen i den andra makens medborgarskapsland. Adoptionsformen regleras genom lagen i det land där adoptionen ägt rum. Rättsverkningarna av adoption regleras genom lagen i adoptantens och adoptivbarnets medborgarskapsland när adoptionen beviljades. Om en adoptant och ett adoptivbarn är medborgare i olika länder, ska lagen i det land där de har sin hemvist gälla. Om en adoptant och ett adoptivbarn är medborgare i olika länder och inte har sin hemvist i samma land, ska lagen i adoptivbarnets medborgarskapsland gälla.

3.5 Äktenskap, ogifta/sammanboende par, partnerskap, äktenskapskillnad, separation, underhållsskyldighet

3.5.1 Äktenskap

Villkoren för att ingå äktenskap regleras genom lagen i respektive persons medborgarskapsland när äktenskapet ingås. Äktenskapsformen regleras genom lagen i det land som äktenskapet ingicks i. Ogifta äktenskap regleras genom den lag enligt vilken äktenskapet ingicks i enlighet med de lagvalsregler som anges ovan.

3.5.2 Ogifta/sammanboende par samt partnerskap

Lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden innehåller inga särskilda bestämmelser om ogifta/sammanboende par. Eftersom verkningarna av partnerskap mellan ogifta/sammanboende par är desamma som för gifta par, kan äktenskapsbestämmelserna eventuellt även omfatta partnerskap mellan ogifta/sammanboende par.

Förmögenhetsförhållanden mellan två personer som lever tillsammans som ogifta/sammanboende, regleras genom lagen i medborgarskapslandet. Om personerna är medborgare i olika länder, ska lagen i det land där de har sin gemensamma hemvist tillämpas. Avtalsmässiga förmögenhetsförhållanden mellan personer som lever tillsammans som ogifta/sammanboende regleras genom den lag som är tillämplig för förmögenhetsförhållandet när avtalet ingås. Lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden innehåller inga särskilda bestämmelser om registrerade partnerskap mellan personer av samma kön och villkoren för dessa. Eftersom samkönade partnerskap får samma verkningar som äktenskap, kan eventuellt samma bestämmelser som för äktenskap tillämpas.

3.5.3 Äktenskapsskillnad och separation

Skilsmässa regleras genom lagen i det land som båda makar är medborgare i när skilsmäsoansökan inges. Om makarna är medborgare i olika länder när skilsmäsoansökan inges, regleras skilsmässan i båda makars medborgarskapsländer. Om skilsmässan inte kan genomföras utifrån dessa bestämmelser, omfattas skilsmässan av slovensk lag, om någon av makarna hade sin hemvist i Slovenien när skilsmäsoansökan ingavs. Om en av makarna är slovensk medborgare men inte har sin hemvist i landet och om skilsmässan inte kan genomföras utifrån tidigare nämnda bestämmelse, omfattas skilsmässan av slovensk rätt.

Lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden innehåller inga specifika bestämmelser om upphävande av samkönade partnerskap. Eftersom samkönade partnerskap får samma verkningar som äktenskap, kan eventuellt samma bestämmelser som för skilsmässa tillämpas.

3.5.4 Underhållsskyldighet

Förhållanden mellan föräldrar och barn regleras genom lagen i parternas medborgarland. Om föräldrarna och barnen är medborgare i olika länder, ska lagen i det land där de alla har sin hemvist gälla. Om föräldrarna och barnen är medborgare i olika länder och inte har sin hemvist i samma land, ska lagen i barnets medborgarskapsland gälla.

3.6 Makars förmögenhetsförhållanden

Enskild egendom och förmögenhetsförhållanden mellan makar regleras i lagen i medborgarskapslandet. Om makarna är medborgare i olika länder, ska lagen i det land där de har sin hemvist tillämpas. Om makarna har vare sig samma nationalitet eller hemvist i samma land, ska lagen i det land där de hade sin senaste gemensamma hemvist tillämpas. Om tillämplig lag inte kan fastställas enligt dessa regler, ska den lag som de har störst anknytning till tillämpas. Avtalsmässiga förmögenhetsförhållanden mellan makar regleras genom lagen i det land som deras enskilda och gemensamma ägande omfattades av när avtalet ingicks. I de fall då lagen föreskriver att makar får välja vilken lag som ska tillämpas för deras ägandeavtal, ska den lag som de väljer gälla. Om ett äktenskap ogiltigförklaras eller upplöses, ska samma lagvalsregler som gäller för enskild egendom och förmögenhetsförhållanden mellan makar tillämpas för enskilt och gemensamt ägande.

3.7 Arv och testamente

Arv regleras genom lagen i det land som en avliden person var medborgare i vid dödsfallet. Testamentsbehörigheten regleras genom lagen i det land som testatorn var medborgare i när testamentet upprättades.

Testamentets form är giltig om den är giltig enligt något av följande rättssystem: lagen i det land där testamentet upprättades, lagen i det land som testatorn var medborgare i när testamentet upprättades eller vid dödsfallet, lagen i det land där testatorn hade sin hemvist när testamentet upprättades eller vid dödsfallet, slovensk lag eller lagen i det land där den fasta egendomen finns, i fråga om fast egendom.

Ett testamente kan återkallas om detta är tillåtet enligt någon av de lagar enligt vilka upprättandet av testamentet skulle vara giltigt, enligt ovan.

3.8 Sakrätt

Förmögenhetsförhållanden och andra sakrätter omfattas av lagen i det land där föremålet finns. Förmögenhetsförhållanden i fråga om fraktade föremål regleras genom lagen i destinationslandet. Förmögenhetsförhållanden avseende transportfordon, regleras genom lagen i det land där dessa finns, om inte annat föreskrivs i slovensk rätt.

3.9 Insolvens

Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden är direkt tillämplig i Slovenien i frågor som omfattas av dess behörighet och i EU:s medlemsstater. I de fall då förordningen inte är tillämplig, ska slovensk nationell lag gälla, nämligen lagen om finansiella transaktioner, insolvensförfaranden och obligatorisk avveckling (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*, ZFPPIPP, UL RS, ZFPPIPP-UPB7, nr 63/2013).

I denna lag finns ett kapitel om insolvensförfaranden med internationella inslag som innehåller allmänna regler om insolvensförfaranden med internationella inslag, reglerar utländska borgenärs och förvaltares tillträde till nationella domstolar och reglerar samarbetet med utländska domstolar och utländska förvaltare. Det reglerar även erkännanden av utländska insolvensförfaranden och tillfälliga åtgärder, parallellåtgärder till följd av insolvens och vilken lag som ska tillämpas för insolvensförfarandens verkningar.

En nationell domstol som har domsrätt i nationella insolvensförfaranden kan besluta om erkännande av utländska förfaranden och samarbete med utländska domstolar. Lokala nationella domstolar som har behörighet i nationella insolvensförfaranden är 1. domstolen i det land där gäldenären är etablerad om gäldenären är en nationell juridisk enhet eller entreprenör i Slovenien, 2. domstolen i det land där gäldenärens filial har sin huvudsakliga verksamhet om gäldenären är en utländsk person med filial i Slovenien och 3. Ljubljanas distriktsdomstol i andra fall (Okrožno sodišče v Ljubljani).

Den allmänna regeln när det gäller den lag som reglerar insolvensförfarandens rättsverkningar är att lagen i det land där förfarandena förs ska gälla, om inte annat föreskrivs i lagen i särskilda fall. Lagen om finansiella transaktioner, insolvensförfaranden och obligatorisk avveckling innehåller regler om tillämplig lag i fråga om avtal som rör användning av förvärvat fast egendom, för vilka lagen i det land där den fasta egendomen finns ska tillämpas. Lagen om registrerade rättigheter (lagen i det land som har behörighet att förvalta registret) innehåller särskilda bestämmelser om den lag som ska tillämpas för betalningssystem och finansiella marknader (landets lag avseende sådana betalningssystem/finansiella marknader), den lag som ska tillämpas för kompensationsavtal och återköpsavtal samt lagen om anställningsavtal.

Senaste uppdatering: 17/04/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.